

REAALI Poiss

Nr 150 | Detsember 2017

Tallinna Reaalkooli ajaleht | rp.real.edu.ee

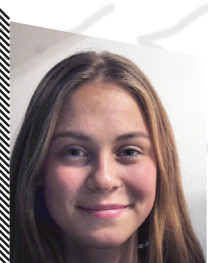
TERVITUSED, ARMAS KOOLIPERE!

Käes on kauaoodatud detsember. Alles oli jaanipäev, juba on jõulud, siis jälle jaanipäev ja nii edasi, ja nii edasi... See kõik toimub kuidagi nii märkamatult ja sujuvalt, kuni üks hetk tõstad pilgu kalendrisse ja saad aru, kui kiiresti see aeg läinud on. Minul tekib küll sellistel hetkedel mõte, et mis asi see aeg ikkagi on. Mõnes tunnis istudes venivad need 45 minutit nii-nii aeglaselt, samas kui 45 minutit und on justkui olematu nähtus. Tegelikult ei saa me aega kontrollida, isegi kui me seda vahel väga tahaks.

Endalegi märkamata olen selle maja seinte vahel olnud juba üle kolme aasta. Veetes siin rohkem aega kui kodus, saavad siinsed inimesed iga päevaga aina kallimaks ja ma õpin neid rohkem tundma. Ka Reaali Vaim poeb aina sügavama hinge. Nüüd aga on jõulud – perega olemise aeg. Selle perega, kelle keskel sa üles kasvasid. Reaali pere on ka pere, aga teistsugune. Ja liiga palju kellegagi koos olles tüdined sa neist lõpuks ära. Seega, sõbrad, võtke vaheajal koolist tõesti puhkust, sest selleks see ju ongi, ja veetke aega lähedastega. Ka puhkamisoskus on oskus, mida kõigil meil pole.

Hinges on suur lootus, et see aasta tulevad ehk valged jõulud ning 24. detsembri õhtul ei pea jõuluvanale vahetusriideid laenama, sest õues sadas paduvihma. Tahaks ju sõpradega (Ilmselt siis sõpradega koolist, kuna me siiski käime Reaalis ja ega sul arvatavasti väljaspool kooli sotsiaalset elu pole. Kui sa aga oled suutnud hoida oma sotsiaalset elu aktiivsena ka väljaspool kooliseinu, siis *well done!*) minna mäele lumelauda sõitma või väikse vennaga kelgutama.

Aasta number hakkab ka vahetuma. Nüüd saad mõelda, kas pidasid endale antud lubadustest kinni või läks nii, nagu see enamasti läheb. Mina jään oma aastaga igati rahule, loodetavasti ka sina.

Rahulikke pühi, kallid pere!
Järgmisel aastal näeme :)

Kirke

SUUD MUSTAKS!

„Suud puhtaks“ on hoogne ja terav debatisaade. Ühiskonda erutavatel teemadel on otsestuudios koos kõik kaalukad osapooled. Vaataja saab teravikliku pildi probleemi erinevatest tahkudest ja arvamustest ning teinekord sünnib eetris ka uusi nutikaid lahendusi. – ERR

29. novembril võtsin ma osa ETV otsesaatest “Suud puhtaks”. Aitäh saate toimetajale Birgit Raele, kes mind sinna kutsus, ning aitäh kõigile, kes minuga otse-eetrisse kaasa julgesid tulla. Õnneks ei pidanud ma olema ainuke meie koolist, kes oma arvamust avaldab – leidis ka teisigi. Samas nappis aega ning osad ei pääsenudki mikrofonile taha, viimase paari teema kohta jõudsid vaid üksikud oma mõtteid väljendada enne, kui Urmas Vaino kõnejärje endale tagastas.

Iseenesest poleks ju hullu, et kõigist teemadest rääkida ei jõudnud – tähendab, et teistest räägiti selle võrra rohkem ja kirglikumalt! Kahjuks on reaalsus aga midagi muud. Ülimalt palju kulutati aega PISA testide ja koolieksamite peale – kuidas kõik pingerea 105. koha kandidaadid peast juukseid välja kisuvad ahastuses, et äkki langetakse 106. kohale. Minu jaoks jäi see teema võõraks, äkki seepärast, et olen eliitkooli tõusik, kes altlinna rahva muresid mitte ei mõista? Ehk aga oli stuudio lihtsalt ebakompetentne lahenduste pakkumiseks, mistõttu veniski jutt pikale ning korraliti üht ja sama pähe kulunud mantrat, mida igal pool mujal: „Probleemipõhine õpe! Vähem tähtsust hinnetele! Praktilised teadmised ennekoike!“

Palun mitte valesti aru saada – ka mina olen originaalsete mõtete sünnitamiseks veel liiga kogenematu – aga terve stuudio noori täis koguda, et nad seejärel poolteist tundi tühja juttu suust välja ajaksid, on juba omaette tase. Kust peaks sündima saate kirjelduses mainitud uued nutikad lahendused?

Selle asemel, et arutleda võimalike lahenduste üle noorte maapäeva manifestis mainitud probleemidele, seletati lahti, miks tuleb pöörata tähelepanu koolikiusamisele, noorte poliitilisele aktiivsusele ja keskkonnale – probleemidele, millest on kõik niikuinii teadlikud. Noorte aktiivsus ühiskonnas on riigi jätkusuutlikuse näitaja! Keskkonna eest hoolitsemine mõjutab otseselt meie elu klaviteeti, õhu ja vee puhtust. Miks kulus sellise manifesti valmistamiseks 6 kuud? Mis on selle sisuline väärtus? Neile küsimustele ma saates vastust ei saanud. Olekski siis vast õige aeg portugali keelt õppima hakata.

Häid pühi ja meeldivat aastavahetust!

René Piik, teie president

Sisukord

2	Toimetaja veerg & Presidendi veerg	10	Õpetajad
3	Soome 100	11	Vaheajasoovitused
4	Filosoofiapäev	12	Carderoob & Retsept
5	Suud puhtaks	13	Luule & Mõistatused & Väike maja
6	Arvustused		
8	Uni		
9	Mandala		

SOOME 100

Erko Olumets
134A

Meie põhja-naabritel, soomlastel, möödus 6. detsembril 100 aastat päris oma riigist. Soome Vabariigi väljakuulutamisel oli soomlastel juba 108 aastat autonoomiat selja taga, samas kui eestlased olid autonoomia saanud alles 1917. aasta kevadel.

1809. aastal liideti autonoomne Soome Suurvürstiriik Vene Keisririigiga. Autonoomia tähendas soome rahvale keelevabadust, Vene võim isegi toetas soome keele kasutamist rootsi keele asemel, et kahjustada Soome-Rootsi suhteid. Kuid Suurvürstiriigi tulevik tundus ähmane peale 1917. aasta veebruarirevolutsiooni. Soomet sidus Venemaaga Venemaa keiser, kes oli ka Soome suurhertsog. Kuna Soome jäi riigipeata, lepiti esialgu Venemaa Ajutise Valitsuse võimuga.

1906. aastal moodustatud parlament Eduskund kuulutas ennast 18. juulil 1917 kõrgeima võimu kandjaks, kuid Ajutine Valitsus otsustas selle kohe laiali saata. Uus parlament valiti sama aasta oktoobris. Kui Petrogradis puhkes oktoobrirevolutsioon, ei jäänud Eduskunnal muud üle, kui ennast 15. novembril uuesti kuulutada kõrgeima võimu kandjaks. Pehr

Evind Svinhufvudi juhitud Eduskund otsustas 6. detsembril Soome iseseisvaks kuulutada. Nõukogude Venemaa reaktsioon oli esialgu üllatavalt positiivne. Kui kolm Soome delegaati 30. detsembril Smolnõisse saabusid, andsid nii Lenin, Trotski kui ka Stalin oma tunnustuse Soome Vabariigile.

Kuid Lenini allkiri ei rahuldanud Soome enamlaste soove. Pinged riigis paiknevate Soome iseseisvusmeelsete jõudude, “valgete”, ja Soome enamlaste, “punaste”, vahel kulmineerusid peagi, kui punased saatsid laiali 25. jaanuaril 1918 iseseisvusmeelse senati. Helsingi ja ülejäänud Lõuna-Soome langes mõneks ajaks enamlaste võimu alla. Valitsusjuht Svinhufvud ise suutis põgeneda jäämurdja Tarmoga Tallinna ja edasi Saksamaale. 1918. aasta jaanuaris oli Soomes veel kuni 80 000 Vene sõdurit, kellest osa üritas esimesel võimalusel sealt lahkuda, teised asusid aga jõuliselt toetama punakaartlasi. Valgete poolel andsid oma panuse aprillis 1918 Helsingisse tunginud 10 000 Saksa sõdurit. Enamlaste valitsus põgenes Soomest juba aprillis ja 15. mail oli valgete jaoks Vabadussõda ning punaste jaoks revolutsioon läbi. Kokku kaotas elu selles sõjas

37 000 inimest, nendest sõja alguses 1650 punase terrori ja ligemale 10 000 valgete terrori tõttu. Mitmed punasõdurid surid peale sõda vangilaagrites, kuna noor Soome riik polnud võimeline kõiki 80 000 vangilangenut toitma. Tänapäeval ei räägita ei vabadussõjast, ega ka revolutsioonist, nüüdisajal vaadeldakse konflikti kui kodusõda.

Detsembris 1917 oli välja kuulutatud Soome Vabariik, aga peale kodusõja lõppu tekkis vaidlus vabariigi ja kuningriigi pooldajate vahel. 1918. aasta mais valitsusjuhiks saanud monarhist Juho Kusti Paasikivi pooldas tugevalt kuningriigi kehtestamist. 9. oktoobril 1918. aastal kutsuti selleks Hessen-Kasseli hertsog Friedrich Karl, kuid too loobus troonist peale Wilhem II, Saksamaa keisri tagasi astumist. Riigihoidja amet anti Mannerheimile, kes oli olnud Soome iseseisvusvägede juht, ja 1919. aasta põhiseaduse kinnitamisel sai Soomest lõplikult vabariik.

“Isegi Jumal saab puhata..”
Autor: Suema

QUIDDITAS,QUIDDITAS, QUIDDITAS...

Sebastian
Raudsepp 133C

16. novembri varahommik oli kuuele abiturientidele tavapärasest veelgi varasem – nimelt osalesid Gertrud Ojavee, Anette Kuuseorg, Lea Pavlov, Mathias Kübar, Sebastian Raudsepp ning Robert Kuks Tartu Ülikooli korraldatud UNESCO filosoofiapäeval ning harjumuspärase koolimaja asemel kogunesime kõik kell veerand kaheksa Tallinna bussijaamas. Igaüks meist oli paar nädalat varem endale koha ausalt välja võidelnud, sest filosoofia valikkursuse õpetaja Aive Pevkur valis Tartusse sõiduks välja vaid need kuus, kelle esseed Platoni dialoogist „Kriton“ talle enim meeldisid.

Kella kümneks jõudsime Tartu bussijaama ning kakskümend minutit hiljem istusime juba humanitaarteaduste hoone ringauditooris nagu päris üliõpilased. Paarikümnepealist kuulajaskonda (kes ei olnudki algul) ei lüüdnud, aga ka mõni tudeng) tervitas bioetikaga tegelev filosoof Kadri Simm. Päeva alustas äärmiselt huvitav globaliseerumisteemaline arutelu poliitikaanalüütik Ahto Lobjaka ning SA Perekonna ja Traditsiooni Kaitseks asutajaliikme Markus Järvi vahel. Suurema osa ajast õnnestus neil oma laused ka gümnaasiumiõpilastele mõistetavalt väljendada. Kõik mõlemad, õppinud filosoofiat, hakkasid mingil hetkel arutama, milline on eestlase quidditas – järgnev jää vähemalt loo autorile

mõnevõrra (loe: täiesti) segaseks. Arutelu muutus tugevalt lahknevate maailmavaadete tõttu aina intensiivsemaks, „quidditas“ esines aina sagemini ning ajapiirangust mindi paratamatult umbes veerand tundi üle.

Kiire kohvipausi järel algas vestlus rahvusvahelisel filosoofiaolümpiaadil osalenud õpilase Paul Rauaga, kes jagas oma kogemusi ning andis nõu neile, kes selle aasta olümpiaadil osalemist kaaluvad. Asjaolu, et mitmepäevane rahvusvaheline voor leiab sel aastal aset Montenegros, lõi nii mõnelgi gümnasistil silmad särama ning istutas olümpiaadiidee pähe. Seega, kallid gümnasistid lugeja: kui Eesti kliima üle viskab, siis asu vähemalt tuhandesõnalist filosoofiaesseed kirjutama ning esita see olümpiaadi korraldajatele hiljemalt 19. veebruariks.

Järgnes tekstiseminar Isaiah Berlini „Euroopa ühistunne ja selle saatus“ (1959) põhjal, mida iga osaleja varasemalt lugenud oli – kes kodus, kes Tartu bussi peal. Arutlesime ideoloogia ja religiooni erinevuste üle ning uurisime kirjutaja seisukohta, mille kohaselt natsionaalsotsialism, fašism ja kommunism tekkisid romantistliku maailmavaate tulemusena, mis on Lääne-Euroopas sõdade mõjul end ammendanud. Klassiruumis tekkis üsna huvitav arutelu ning saime aimu, milline võiks

filosoofiatudengi argipäev välja näha.

Pärast lõunat ülikooli kohvikus ning järjekordset kohvipausi vaatasime Netflixi teleseriaali „Black Mirror“ episoodi „Men Against Fire“, mis kirjeldas kõrgtehnoloogilise sõjapidamise võimalikke eetilisi tagajärgi ning düstoopiat, mida võiks oma jubeduse poolest Orwelli „1984“-ga võrrelda. Filmi vaatamise järel proovisime kiiresti nähtust toibuda ning arutlesime filosoofiatudeng Henri Rosumovski suunamisel, kuidas tapmine inimestele omane ei ole ning kuidas tehnoloogia tulevikusõdureid selle poolest aitama hakkab.

Päeva lõpetuseks tehti meile minituur filosoofiateaduskonnas – nägime nii mõndagi ehmunud ilmega filosoofi ning meid julgustati veel kord filosoofiaõpingutele mõtlema. Terve päeva eesmärk oligi noorte seas filosoofiat populariseerida ning reaalkate mõtlikest nägudest bussis tagasiteel Tallinna poole järeldab loo autor, et Tartu Ülikoolil õnnestus see päris hästi. Soovime tänada Aive Pevkurit ning filosoofiapäeva toredaid korraldajaid.

Erko Olumets
134A

Kristjan Baikov
134C

Kaks täiesti mõistlikku reaktsiooni presidendi etteastele: „Kasvõi Portugal“
Allikas: ERR arhiiv

MINU PORTUGAL

Nagu paljudele teada, käis REKi president koos mõne kaaskodanikuga Urmas Vaino juhitavas saates „Suud puhtaks“. Seal said noored väljendada arvamust teemadel, mida puudutas Eestimaa Noorte Manifest. Et niigi kiire elulaadiga reaalkad ei peaks saadet kuskilt arhiivisügavustest üles otsima, oleme koostanud nii-öelda *quick and dirty* versiooni parimatest otse-eetrist väljaõeldud sõnakõlsudest. NB! Selle raporti autorid ei vastuta härra Piigi ütluste tagajärgede eest.

Saade algas hariduse teemal, esmalt arutati PISA testi objektiivsust ja selle tähtsust meie haridussüsteemi korraldamisel. Kes nimelt ei tea, siis Eesti õpilased saavutasid selle aasta teste sooritades esimese koha. Kuigi tulemus on meelilendav, ei jäänud noored loorberitele puhkama. Diskuteeriti mitmete viiside üle, kuidas Eesti koolisüsteem veelgi paremaks teha ning kuidas sooritamise asemel keskenduda tööprotsessi parendamisele. Lisaks PISA testile mindi üle ainetel loimimise, koolikiusamise, koolide edetabelite ja õpetaja-õpilase vahelise suhte lahkamisele. Neid diskussioone ilmestavad kõige paremini meie kõikvõimsa Presidendi ütlused:

“Tallinna Reaalkool on alati tipus, eksole.”

“Teatud koguses on selline autoritaarne kord väga hea.”
“See üks kõva käsi – seda oli vähe, aga seda oli piisavalt.”
“Need [keemia tunnid] on kõige suurema produktiivsusega olnud, meid pandi realselt tööle.”

Kui sellised vaated on täiesti kaitstavad, siis jõudes noorte ühiskondliku aktiivsuse, hakkasid välja tulema Piigi radikaalsamad vaated:

„Mina ei ole isiklikult rahul sellega, kuidas asjad Eestis on.“

Vastates, miks noored ei ole ühiskondlikult aktiivsed:

Piik: “Enamuses on see nii-öelda keskklass, eksole, kes meil järjest kaob, aga noh, see keskklass ikkagi, kellel ei olegi rohkem vaja.”

Urmas Vaino: “Kui inimesed Su juttu kell kolmveerand üksteist kuulasid, ei saanud nad tõenäoliselt mitte kui midagi sellest aru. Äkki Sa tood 1-2 konkreetset asja välja?”

Piik: “No esiteks on kindlasti kliima.”
Piik “No ütleme, kui ma koliksin kasvõi Portugali, eksole, soe koht, hea nagu keskkond.”

Veel puudutati ühiskondlikku loimumist ja keskkonnateemasid, aga meie presidendil midagi tabavat öelda ei olnud. Äkki mõtles ta juba kuuma Portugali päikese peale :).

Siit saate lugeda
Eestimaa Noorte
Manifesti:

Siit saate
vaadata saadet
„Suud puhtaks“
(29.11.2017):

LUNASTUS EHK PÄÄSEMINE, VABANEMINE

Kristofer
Mäeots 134C

Lõpule on jõudnud järjekordne PÖFF, kuid teeme selle asemel hoopis hüppe aastasse 1994. Enamik meist polnud siis veel sündinudki. Seda on loetud üheks parimaks aastaks filmimaailmas, sest sellest ajast tunneme me mitmeid aegumatuid filmiklassikaid: „Forrest Gump”, „Pulp Fiction”, „The Lion King” ning „Léon the Professional” on kõik selle aasta kasvandikud. Kindlasti soovitan tervele inimkonnale vaadata ära kõik eelmainitud filmid, sest igaüks neist on kuldaväärt, kuid hetkel tahaksin rääkida just oma isiklikust lemmikust, mida vaatan meeleldi uuesti ja uuesti: „The Shawshank Redemption”.

„The Shawshank Redemption” (eesti keeles „Shawshanki lunastus”) jutustab 2 tunni ja 22 minuti sees loo kahest vangistatud mehest, kelle vahel tekib aastate jooksul vankumatu sõprus ning kes leiavad läbi puhtinimlike tegude lohutuse ja lunastuse. Režissöör on Frank Darabont ning film põhineb Stephen Kingi novellil „Rita Hayworth and the Shawshank Redemption”. Helilooja on Thomas Newman, operaator Roger Deakins. Osades on Tim Robbins, Morgan Freeman jt.

Andy Dufresne'i (Tim Robbins) tabab traagiline saatus, kui ta saadetakse eluks ajaks vangi oma naise mõrva eest, mida ta oma sõnade järgi ei sooritanud. Süüdimõistetu satubki Shawshanki vanglasse, kus hoiab esmalt endamisi, kuid hakkab suhtlema mehega nimega Red (Morgan Freeman), kes on oma sõnade järgi selline mees, keda leidub igas vanglas: ta hangib sulle selle, mida vaja. Olgu selleks siis viski, plakat mõnest kenast naisest või siis mängukaardid: ükskõik mis, aga mõistlikkuse piirides. Red ise ei arva Andyst palju, kui talle esmakordselt pilgu heidab. Ta koguni

arvab kihlveos kaaslastega, et Andy on esimene, kes öösel halama hakkab ning murdub. Ilmselt mõtleb ta hiljem, et ei ole kellegi suhtes kunagi varem nõnda eksinud.

Kõige tulemusena hakkab Andy tundma rohkem enesekindlust ning soovib läbi mitmete hulljulgete tegude taas tunda elujõudu ning inimlikkust, mida vangla temas üha enam summutamas oli. Vaataja ees rulluvad seejärel lahti mitmed sündmused, mille tulemusena leiab ka vanglaülem Norton (Bob Gunton) peategelases sellise omaduse, mida ta plaanib ära kasutada.

Mis on siis ikkagi selle põhjuseks, et film on IMDb kodulehel parim läbi aegade (keskmine hinnang 9.3/10, üle 1 880 000 hinnangu)? Esmalt on selleks Roger Deakinsi, Frank Darabonti ja Thomas Newmani imeline koostöö, loomaks vaatajale imelist atmosfääri, milles filmi nautida. Kohe tekib tuntav empaatia tegelaste suhtes ning nendega on võimalik samastuda, kuigi keegi meist pole ju vanglasse sattunud. Kaadrid on ikoonilised ja jäädvustavad vanglaelu puhtal kujul, kajastades selle nii helgema kui süngemaid külgi. Vägi valda on, kuid mitte üleliia vastikul kujul, sest ilma selleta ei kujuta vangipõlve ette mitte keegi. Thomas Newmani muusika on voolav ja loomulik, mille kõla annab paremat aimu tegelaste mõttemaailmast ja emotsioonidest.

Morgan Freeman on praegugi meie teadantutud jutustaja, kasvõi Discovery pealtjooksvatest

kosmosesaadetest, kus kõlab tema madal äratuntav bassihää. Tema karjäärile oligi üks hooandjatest just seesama film, sest ka selles jutustab ta lugusid, seekord hoopis vangielust, mis on filmi üks erilisemaid elemente.

Kuid kirss tordil, filmi leivanumber, terve meistriteose selgroog on selle lugu. Selle kulg on midagi sedavõrd erilist ja tajutavat, mis koheselt tekitab vaatajas sügavat empaatiat. Film käsitleb mitmeid moraalseid ja eetilisi probleeme, mis leiavad kõik omal moel lahenduse. Vaataja elab Andyle kaasa tema ettevõtmistes ja projektides, millesse peategelane erilise kirega suhtub. Ilma filmi sisu rikkumata võin öelda, et kõige tulemuseks on üks äärmiselt südantsoojendav lõpp, mille sarnast on näha vaid üksikute teistel filmidel.

Kusjuures, filmil puuduvad igasugused tähtsamad naistegelased. Neid on näha vaid vähestel hetkedel ning kui üldse, siis on neil vähetähtis roll (mitte et filmi puhul oleks tegu meespropagandaga). Seega, säh kõigile totratele väärtusetutele filmidele, millesse üritatakse meeleheitlikult numbrite tõstmiseks suhtedraamasid sisse suruda.

Soovitan soojalt võtta see aeg ning vaadata see film ära, sest ma arvan, et üks eriti kvaliteetne film annab inimesele palju mõtteainet ning meelde jääva elamuse.

„Jäta meelde, Red: lootus on hea asi. Võib-olla üks parimaid asju. Ning ükski hea asi ei sure.”

Kaader
filmist
Allikas: IMDb

TAPAL BB ILMUMIST OOTAMAS

Liis Liivand 135A

Novembri viimasel neljapäeval kell pool kuus istusin ma Balti jaamas Tartu rongile. Viis tundi hiljem, kui Tallinnasse tagasi jõudsin, olin osalenud filmivõtetel mitmes massistseenis, lehvitanud rongile, vaadanud sõjaeegse moe demonstratsiooni, kohanud Voldemar Pansot, Konstantin Pätsi, Jossif Stalinit ja Adolf Hitlerit ning ära söönud tasuta ilma lihata borši.

Tegelikult käisin ma ainult teatris. Tegemist oli Von Krahli Teatri ja Tartu Uue Teatri koostöös valminud lavastusega „BB ilmub öösel”, mis sündis teatrisarja „Sajandi lugu” raames ja on pühendatud Eesti Vabariigi 100. sünnipäevale. „Sajandi lugu” lavastab 22 teatrit ning igal kuul sünnib lavastus, mis käsitleb viimase saja aasta ühte aastakümnet. Novembri lavastus „BB ilmub öösel” käsitleb aastaid 1940–1950. Lavastus põhineb Mati Undi romaanil „Brecht ilmub öösel” ja dokumentaalmaterjalidel.

Tegemist ei ole tavalise lavastusega, kus saab tundide kaupa pehmetel toolidel uneleda, vaid hoopis millegi vastupidisega. Lavastus algab korraga nii Tallinnas kui Tartus, kus inimesed saavad raudteejaamast kõrvaklapid ning sõidavad rongiga Tapale, samal ajal kõrvaklappidest kuuldemängu kuulates. Tapale jõudes ootamatused aga minu jaoks alles algasid. Kõrvaklapid endiselt peas, sattusime me rongist välja astudes otse võtteplatsile. Seal krudistasime kõndides lund, ootasime rongi, karjusime vajadusel „maha”, „elagu”, „õige” ja „hurraa” ning lehvitasime rongile. Kas teie teate, kuidas 1940. aastatel lehvitati? Mina nüüd tean.

Kõrvaklappidega teatris jalutamine ei ole tegelikult Eesti teatrimaastikul uus nähtus. Juba 2014. aastal võis näha Tallinnas ringi liikumas kõrvaklappidega hordi, kui Talveöö unenäo festivali raames käis eestlastele elamusi pakkumas Saksamaa

teater lavastusega „Remote Tallinn”. Tol korral alustati teekonda Piritalt ja lõpetati Viru Keskuse katusel. Õnneks Tapal nii palju kõndima ei pidanud, sest seda minu juba külmunud varbad poleks ilmselt küll üle elanud. Sellest ajast saadik on selline vorm ainult populaarsust kogunud. Alles möödunud suvel sai sarnast vormi kohata ka Kinoteatri tehtud lavastuses „Murru 422/2”. Tundub, et kõrvaklapid on uus teatriline vahend inimesi loole lähemale toomiseks, ning see töötab. Kõrvaklapid teevad loo inimeste jaoks personaalsemaks, sest tekib tunne, et see kõik on mõeldud sulle ja ainult sulle.

„BB ilmub öösel” esimene pool, mis toimus rongis, rääkis Bertolt Brechtist hüüdnimega BB. Brecht oli saksa näitekirjanik, lavastaja ja luuletaja, kes kunstnikuna ei kartnud teatraalsust, elu keerukust ega vastuolulisust. Sellepärast oli ka ta Hitleri mustas nimekirjas number viis. Lavastus räägib ajast, mil Brecht oli pagenud natsionaalsotsialistide eest Soome ning plaanis edasi minna Ameerikasse. Teises osas, mis toimus Tapa raudteejaama ümbruses, said vaatajad aimu sõjaeegse Eesti elust, sattudes nii ka näiteks Konstantin Pätsi viimast kõnet kuulama. Kolmas osa sidus Brechti loo üleüldise sõja meeleoluga ning meenutas enim klassikalist teatrit, toimudes raudteejaamas sees. Publik liikus läbi maja, kus igas

ruumis toimus mõni stseen. Ka varem on maha jäetud Tapa raudteejaamas haid lavastusi nähtud, kuid ükski neist pole suutnud maja nii ära kasutada nagu lavastajad Mart Koldits ja Ivar Põllu kunstniku Kristiina Põlluga seda suutsid.

Lavastuse ainus läbiv roll oligi BB (Robert Annus). BB mõtiskluste abil Soomes ja Eestis toimuvast, sai lavastusest ühtne tervik. Mati Undi poolt kujutatud Brecht on väga kindlate põhimõtetega, kelle mõtted näiteks rahvusriigi ebavajalikkusest on eestlastele lausa vastuvõetamatud. Nii arutleski Brecht väga intrigeerivatest teemadest, millest osa kõlas umbes selliselt: eestlased mõtleavad ainult Eestist ja eeldavad, et teisedki sedasama teevad. Tegelikult ei mõtle keegi Eesti peale – Hitler mõtleb Eestist kui sadamatest, põldudest ja kunagisest Saksa alast, Stalin Eestist kui sadamatest, põldudest ja kunagisest Vene alast. Kuigi eestlased arvavad, et see ei ole nende sõda ja neil polnud muud valikut, siis tegelikult on alati võimalus valida. Kui rahvas pole valinud, siis on valinud valitsus, sest valitsuse valik on ka rahva valik. Tegelikult on sõda vaid äri.

Need ongi mõtted, mis jäid mind ennast enim kummitama. Tegemist on lavastusega, mida soovitaksin kõigile kasvõi ainult selle teostuse tõttu. Teatris käimine võibki tähendada teatris käimist.

Brecht naiste seltskonda nautimas
Allikas: Tartu Uue Teatri kodulehelt, autor: Gabriela Liivamägi

HEITLUS UNE-MATIGA

Karmen Laur
135C

Nüüd, kui arvestuste nädal on läbi, kauaoodatud puhkus käes ja peatselt esimesed päevad maha magatud, on pisut valulik tagasi vaadata rutiinsele elule, mis pea üheksa kuud meie igapäevaelu ilmestab. Olgem ausad, tihti te astute üle soojalt soovitatud nõuandest magada öösel vähemalt kaheksa tundi? Ikka ja jälle avastad, et just sinu aken on ainus naabruskonnas, mis veel kell kolm öösel valgust kumab. Pean tunnistama, ka seda artiklit kirjutades lähenes kell kahele, kuid mis parata, tähtaeg ootamatute avastuste pärast kannatada ei või. Kuid mis siis kannatab, kui tähtaeg ja kohustused seda ei tee? Pehme tekiga kaetud mesimagus uni, mis kuidagi hommikuti lahti ei taha lasta.

Sattusin äsja lugema peatükki unest Po Bronsoni ja Ashley Merrymani raamatust "Kasvatamishirm. Värskemaid uuringuid laste kasvatamisest". Tegemist ei ole raamatut ülistava artikliga, pigem paljastab taas kord karmi reaalsuse. Võid ju mõelda, et mis need paar *all-nighter*'it pikemas perspektiivis ikka teevad – hommikuti on nagunii raske ärgata, motivatsiooni leida pea sama võimatu kui jõululaupäeval lund ja energialaksu saab süstida vaid kange kohvi, energiajoogi või mõne muu taolisega. Reaalsus on aga teine. Muidugi ei tasu unustada teravat pilku ja skeptilist mõtlemist – vahel pingutatakse üle, et hirmutades meieni samal lainel jätkuva eluviisi tagajärjed tuua. Kuid miks peaks niigi muret

tekitavale olukorrale veelgi süngust juurde lisama? Kolmas tass sooja teed ja tüme šokolaad kõrval, heidan pilgu kellale. Vaatepilt pole just kuigi rõõmustav. Võin koheselt hiilata teadmise, et puudulik ööuni kahjustab aju seda osa, mis jätab meelde positiivsed emotsioonid, muutes eredamaks just negatiivsed emotsioonid. Siinkohal pole tegemist väitega, et kogu positiivne osa on käega pühitud – tema osakaal on väiksem, kuid mitte olematu. Et teie niigi ahastunud pilku veel südantlõhestavamaks muuta, mainin ka ära, et öine õppimine ei too, nagu te kogemuse põhjal ilmselt ka märganud olete, oodatud tulemust. Tuleb välja, et soovitud arengu asemel toimub öösiti tööd rüüades ja uute teadmiste ammutamise lootuses hoopiski taandareng. Iga kaotatud öötund võrdub kaheaastase tunnetusliku küpsemise ja arengu kaotusega. Päeval talletatud mälestustele ja teadmistele lisaks luuakse öösel uusi seoseid ja järeldusi, mis viivad paremate teadmiseni. Kogu töö ja vaev langetab oluliselt oma väärtust, kui und julmalt ja vägagi ennastsalgavalt kärpida.

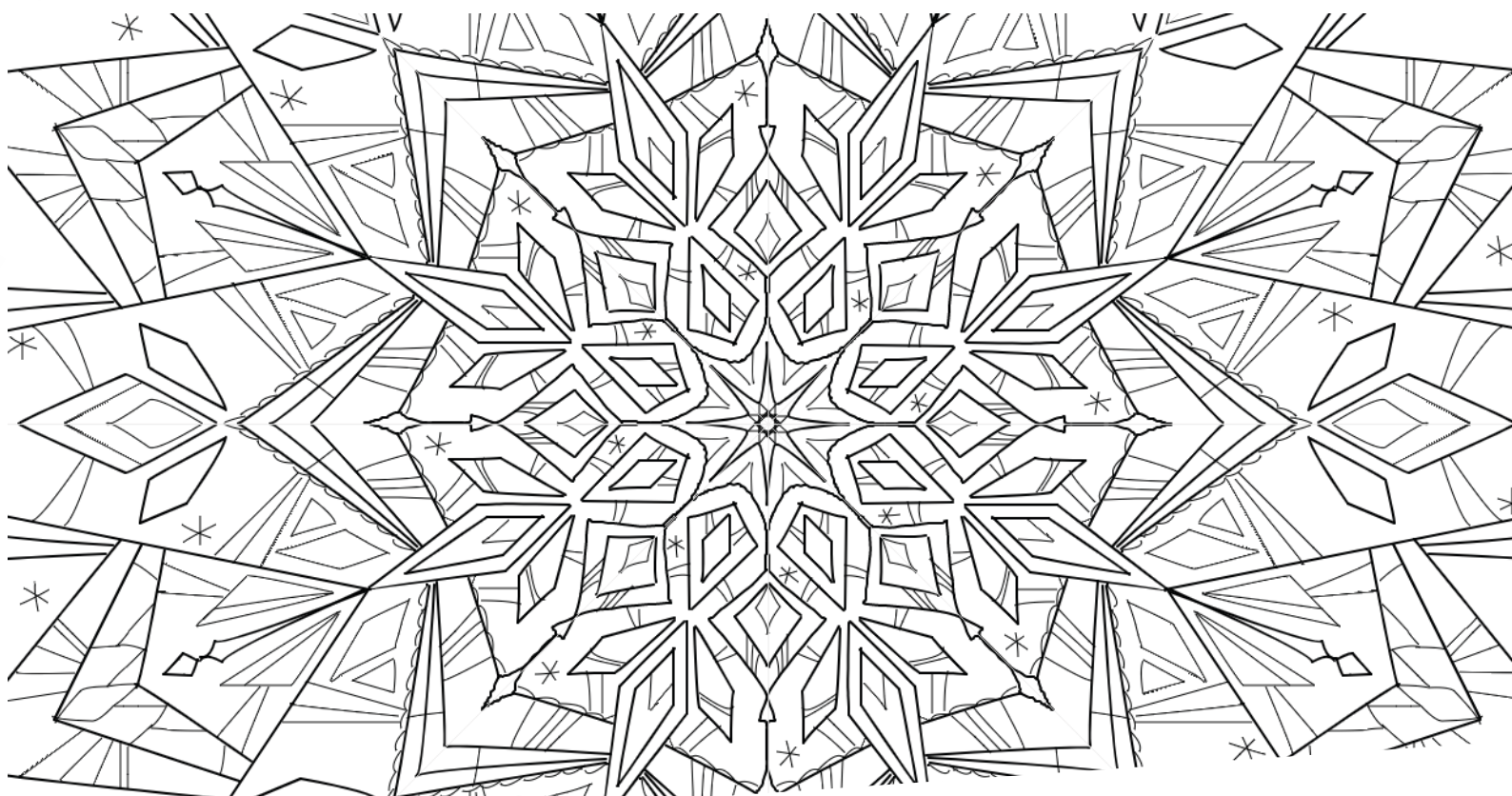
Iga unefaas on vajalik eri õppeainetele ja emotsioonidele. Und vene keele heast hindest pole võimalik näha, sest lisaks arvukatele muudele põhjustele talletatakse võõrkeele õpinguid "aeglase une" ajal, millele pole iseloomulikud unenäod. Mida enam päeva jooksul õppida ja kogeda, seda rohkem on järgmisel ööl und vaja. Kohustused ja uni on aga pöördvõrdelises seoses – aina kuhjuvate tegemata tööde juures kannatavad nii uni kui ka areng. Võib ju pidada

moraalikõnesid ja panna südamele, et öö on magamiseks ja puhkamiseks. Kuid kes tegeleb kõige muuga? Ka päkapikud ei täida Moodle'i töölehti samal ajal kui Une-Mati juba külastusega sinuni jõudnud on. Vastupidiselt toimides tabab reaalsus hommikul, kui kuhjunud täitmata lubadused ahastusse langetavad. Kannatuste ring näib väljapääsmatu. Eks manitsege end ise ja pange paika prioriteedid.

Tahaks loota, et tegelikkus nii masendav pole. Võite järgmine kord alla kuue tunni maganud täiskasvanule, kes funktsioneerib võrdväärselt 24 tundi järjest üleval olnud inimesega, öelda, et nende nooruspõlves oligi maailm ilusam, sest lisaks rohelisemale murule, sinisemasele taevale ja lumele jõuluajal, magavad lapsed üle maailma praegu ööpäevas tunni võrra vähem, mis langetab intelligentsi ja emotsionaalset heaolu. Täiskasvanute tõrjutust vältides kinnitan, et kahjuks ei pääse ka nemad unepuudusest tekitatud kahjustest. Läbipõlemisohk on kõrge, iseasi, kas peale põhjendusi ja näiteid unel nüüd järsku tähtsam koht on. Pole varasemalt midagi märkimisväärselt muutunud, miks peaks praegugi? Lootus püsib, et ehk pani faktimaailm pisut aru pähe ja miskit südamele. Taolised morbiidsed artiklid peaksid enne jõule ja rõõmuaega keelatud olema, kuid reaalsuse ignoreerimine toob kahju vaid iseendale. **B**

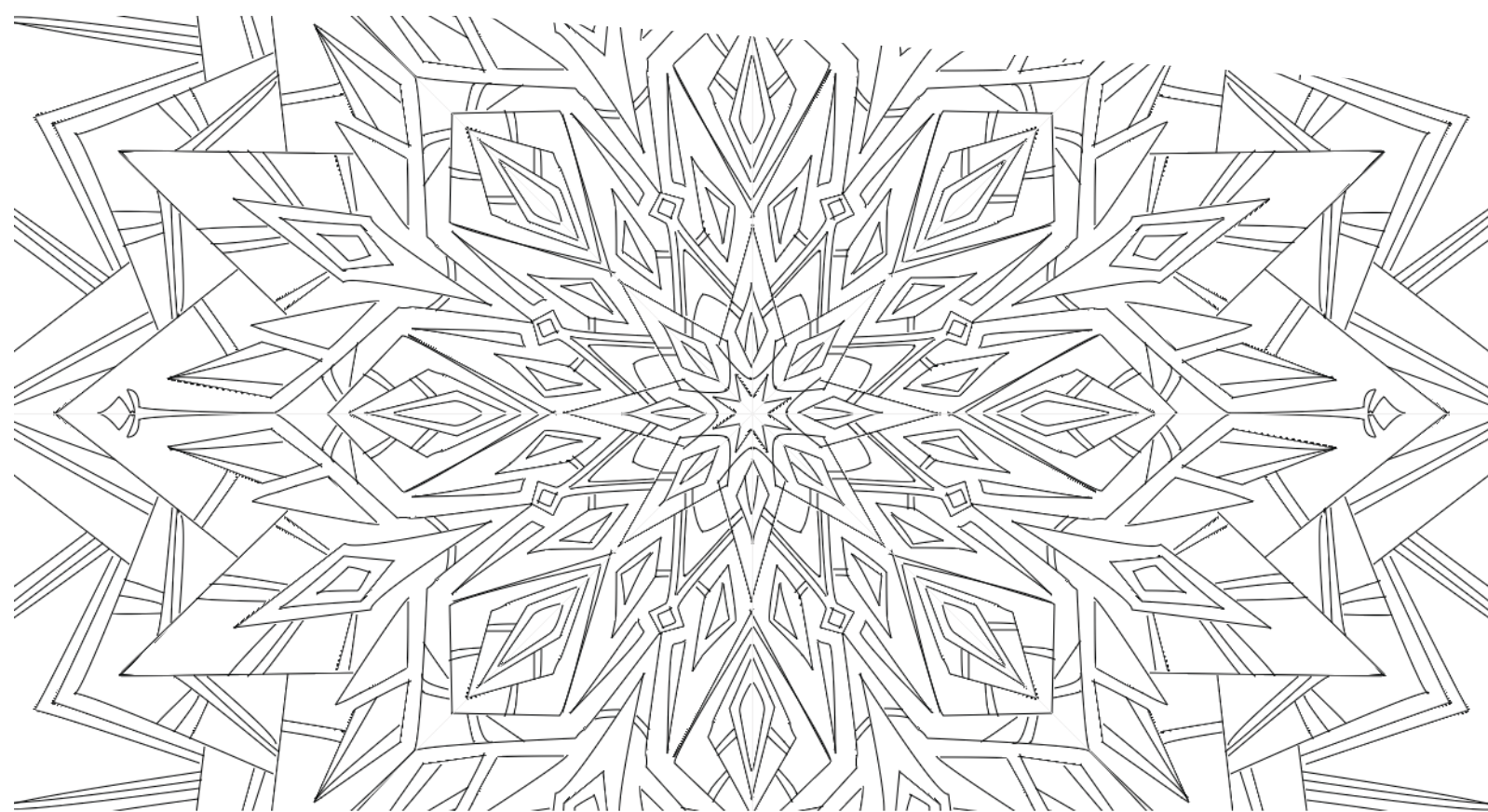

Küljendaja autoportree ööl enne lehe tähtaega.

JUHTUDEKS, KUI SUL ON VAJA OMA KOHUSTUSI EDASI LÜKATA

Kelly Heleen Kaldra 135C

Q&A PEDAGOOGIDEGA

////////////////////

Gregor Pihlak 135B

Küsimused

1. Mis materjali kasutati esimeste kunstjoulupuude valmistamiseks?
2. Mis nime kannab saar, mille avastas Inglise meremees (William Mynors), 1643. aasta 25. detsembril?
3. Kes oli see kuulus inglise astronoom ja matemaatik, kelle sünnipäev on 25. detsembril?
4. Omniva on valmistanud ka selleks aastaks jõulupostmargi, mis lõhnaga see on?
5. Cincinnati loomaaias tapeti 2016. aastal suur primaat, mis oli tema nimi?
6. „Despacito“ on laul, mis mängib praegu igal „beal“ peol, mitu vaatamist on sellel Youtube’is?
7. Milline on Teie arvates hea õpilane?
8. Milline on hea õpetaja?
9. Mis ajab Teid tänapäeva inimese ja üldse inimkonna juures keema?
10. Kui Te õppisite gümnaasiumis, siis kelleks Te tulevikus saada tahtsite?

Õpetaja Toomas Reimann:

1. Arvatavasti paberit, mille saab lihtsalt roheliseks värvida.
2. Kas mõni inglise meremees on üldse mingeid saari avastanud?! Ja üldse, miks siin on küsimusi saarte kohta??
3. Kuskilt on mees, et I. Newton on äkki detsembris sündinud.
4. Loogiliselt võttes 2 võimalust: kas piparkoogi-või hapukapsalõhnaline postmark. (Viimasega tähitud kirjad vast turvakaalutlustel kohale ei jõuaks!?)
5. Tean, et mingi jama oli gorillaga. Olen endaga rahul, kui ma paarisaja õpetatava õpilase nimed õppeaasta lõpuks suudan meelde jätta! Mingi ahvi nime ma ei tähtsustaks üle! Isegi kui ta on primaat, ei oleks see minu jaoks primaarne!

6. Kui pidu on hea, ei tähenda see otseselt, et sellel peol kõik mängitavad laulud on head. „Hea pidu“ on ka suhteline mõiste. Arvan, et väga ligikaudu öeldes umbes 2017 vaatamist.
7. See, kes õppides järgib nüüdisaegset õpikäsitust.
8. See, kes õpetades järgib muutunud õpetamiskäsitust. (Ega Te nüüd järgmisena ei küsi, mida need eelmised vastused sisuliselt tähendavad? Ütlen etteruttavalt, et ei tea! Keegi tegelikult ei tea, isegi HTM-i peaspetsialistid mitte!)
9. Olete mind kunagi keemas näinud, vä?
10. Tartu Ülikooli üliõpilaseks.

Õpetaja Piret Karu:

1. Issand, ma arvan, et nailonit!
2. Joulusaar! Äkki kuulub brittidele.
3. Astronoom ja matemaatik(?)... issand jumal, no Newton ta nüüd küll ei ole!
4. Kaneelilõhnaga!
5. Mmm, Santa Claus!
6. No ütleme, et miljard!
7. Hea õpilane on rõõmsameelne ja koostöövalmis, vot see on äkki kõige olulisem!
8. Hea õpetaja... Hea õpetaja, kõigepealt ma arvan, et ta on sihuke järjekindel ja mis siis veel, no ikka ainet ka tunneb!
9. Muideks, mind ei aja enam ammu miski vihale ega keema, ainult imetlen!
10. Tegelikult ma kujutasin ennast päris hästi ette õpetajana!

Õpetaja Martin Saar:

1. Keemikuna tahaksin pakkuda tohutuid võimalusi pakkuvaid plastmaterjale, aga arvatavasti on tegemist

- siiski varasema leiutisega. Seega, arvatavasti mõnest tselluloosrikkast materjalist: paberist või puidust.
2. Ei kujuta ette. Kindlasti mitte Lihavõttesaar...
3. Seda ma tean täiesti kindlalt – Sir Isaac Newton!
4. Eelmisel aastal oli piparkook, selleaastased kirjad veel kirjutamata. Kindlasti midagi „nunnut“ ja ütle mata jõululist.
5. Iga 9GAG-lane teab, et see oli Harambe! Kust veel on võimalik ammutada ülesannetele sousti?
6. Liiga palju. Sadu miljoneid!
7. Õpilane, kes toetudes inimese loomuomasele huvile ümbritseva vastu, on valmis mõtlema, tegutsema, arenema.
8. Pühendunud õpetaja. See, kes vaimustub kultuurist ja/või loodusest ning huvitub oma koostööpartneritest.
9. Pealiskaudsus, näiteks. Hariduses ja ühiskonnas antiintellektuaalsus. Väheste teadmiste ja tagasihoidliku mõtlemisvõimega, kuid selle võrra enesekindlamate inimeste tehtud kahjumlikud otsused. *You name it.*
10. Põhikooli esimeses pooles arvasin ma, et minust saab advokaat, kelle kõrvalhobiks on näitlemine. Põhikooli lõpuks oli aga selge, et vähemalt osa oma elust pühendan perekonnatraditsioonile ehk õpetamisele.

Aitäh õpetajatele, kes leidsid aega küsimustele vastamiseks! 🍷

Vastused:
Hanesulgi, mis väärtiti
roheliseks
Joulusaar, kuulub Austraaliale
Sir Isaac Newton, sündis 1642.
aastal
Kaneelilõhnaga
Harambe
4,4 miljardit

REKOMANDATSIOONID NÄÄRIPÜHADEKS

Hanna Eliis
Talving 134B

Pildid:
Käkkunnuk

“A mis sa jõuluvaheajal teed?”

Tunned, et talv rõhub hinge ja elul pole enam mõtet? Pole hullu, Reaali Poisil on sulle 24 soovitus, mida teha selleks, et koolivaheaeg ei muutuks kurvaks ja igavaks!

1. Ole kultuurne! Külasta tuliuut Filmimuuseumit või kiika KUMU-sse! Tunned, et keha läbivad värinad ja hirm: “See on ju humanitaaride spetsialiteet?” Ära muretse, Kell(ad) on sinu üle uhke(d)!
2. Vaata terve päev Netflixi ja söö hästi palju rämps. Enda eest tuleb ka hoolt kanda!
3. Kelgutama? Jaa! Võta sõbrad, termos teega ja kelk kaasa ning suundu lauluväljakule. Kui lumi muidugi ära ei sula...
4. Küpseta perega piparkooke! Juhul, kui sul on väikseid ödesid-vendi, lõpetad sa ilmselt nende järel koristades, aga see maitseelamus on seda väärt.

5. Jõuluturu külastamine on lausa kohustuslik. Kuum glögi, vanalinn ja võibolla komistad ka mõne kontserdi otsa sealsamas? Nii romantiline...
6. Uusaasta eel pane kirja kõik asjad, mida soovid saavutada aastal 2018. Ära muretse, mitte keegi ei saa nende realiseerimisega päriselt hakkama, aga vähemalt ürita.

7. Tee UT-d. Sa tead, et sa pead.
8. Mine kinno! PÖFF on küll juba läbi, aga parem hilja kui mitte kunagi.
9. Vajad midagi, mis juhiks tähelepanu kõrvale vältimatust talvisest eksistentsiaalkriisist? Harju tänava uisuplatsil saad muusika ja seltsiliste saatel lõpuks uisutama õppida. Oleks ka aeg!
10. Loe kohustuslikku kirjandust. Ma tean, ma tean, see pole just kõige meeldivam ajaveetmisviis, kuid sa ilmselt ei taha seda teha ka jaanuari teise nädalal, kui koolitöö on imekombel juba kahe päevaga üle pea kasvanud.
11. Veeda üks äärmiselt rahumeelne öhtu kodus oma sõprade seltsis. Arutlege aktuaalseid ning ühiskondlikult olulisi teemasid ning rüübake kõrvale teed. Arvestage, et selline intellektuaalne ja vaimselt väärtuslik öhtu võib venida varaste hommikutundideni!
12. 31. detsembri öhtul sea sammud kesklinna poole. Ega Taavi korraldatud ilutulestik Edgari omast nii palju halvem olegi + ei ole võimatu, et kohtad seal ka mõnda teist reaalist või näiteks õpetajat!
13. Oled juba kuulnud, et loomaaias on jääkarudel uus kodu? Mine tea, äkki Veskimets paneb su imeliste teadmiste eest järgmisel kontrolltööl lausa terve punkti juurde. Vaata nad üle!
14. Suusatunnid... Kuigi veel ei ole kedagi, kes su külaskäiku kirja paneks, ei pruugi selleks ajaks, kui see keegi saabub, enam lund ega aega olla. Niisiis suusasaapad jalga ja Nõmmele!
15. Teater?! Ooper?! Ballett?! Mine koos oma parima sõbraga välja ning enne või pärast einestage mõnes fancy's kohvikus. Selliste öhtute lõppu ei tea

- keegi ette!
16. Tule toeta meie suurt juhti ja

- õpetajat ning võta osa iga-aastasest pühast jõuluballist. Kutsu silmarõõm tantsule, sa ei kahetse! ;)
17. Üksinda kodus maraton? Hmm?
18. Vaata nagu iga Õige Eestlane™ nii jõulu- kui ka vana-aastaõhtul vaid telekat, seejuures ära unusta ennast nii täis süüa kui üldse võimalik, siis elad järgmise semestri esimese söögivahetunni, millal süüa ei jõua, sest järjekord on liiga pikk, kenasti nälga suremata üle.
19. Külasta oma vanavanemaid. Korduvalt. (Vaata põhjuseid punktist 18.)
20. Enne koolivaheajale minekut päästa oma jalanõud ning ununenud riided, muidu on aasta esimene koolipäev äärmiselt kurb – sa tõenäoliselt oled neist ilma! ;)
21. Valmistu ülihoolikalt tulevaseks perioodiks: õpi iga päev kõiki aineid ette ning ära unusta olümpiaadimaterjali korrata, sest noh, ega me siin Reaalis niisama ei käi.

22. Osta kilode viisi mandariine ja piparkooke ning söö nad kõik ise ära. (Et selleks raha teenida, võid enne koolivaheaja algust salajase mandariiniäri püsti panna. Nõu ja abi sellega pakub 134B.) Jõulud on (endale) andmise aeg!
23. Viska pilk peale oma hinnetelehele ja poeta paar pisarat. Lisapunktid, kui muudad selle tõttu oma uusaastalubadusi. Õpi üks luuletus pähe! Jõulupeol jääd muidu hirmsasse häbisse! 🍷

4 NIPPI, KUIDAS TALLINNA REAALKOOLI GARDEROOBIS ELLU JÄÄDA (EI OLE KLÕPSUSÖÖT!)

Erko Olumets
134A

Kristjan Baikov
134C

Me rääkisime ekspertidega nagu R.Piik ja S.Oda ning koos nendega jõudsim 4 abinõuni, mis aitavad sul igapäevaselt toime tulla Tallinna Reaalkooli garderoobis. Loe kindlasti lõpuni, kuna lõpus peitub üllatus!!!

1. Ära mine sinna kohe peale 7. või 8. tunni lõppu.

Kui tunnid lõpevad, valgub garderoobi massiliselt kaaskannatajaid, kes on valmis kõige, kui see tähendab kiiremini koju jõudmist. Eriti ettevaatlik ole käitudes 11. klassi õpilastega: kuna nende kihk minna koju UT-d kirjutama on võrreldamatu, võivad nad teadmatule kümnendikule tahtmatult liiga teha. Eriti ohtlikuks muutub ta siis, kui tal pole kuskil võimalik istudes jalanõusid vahetada.

2. Kui sul on vaja kiirelt koolist lahkuda, lähene nõuga, mitte jõuga.

Aga mida teha siis, kui nälg näpistab või Mauruse süsteemid kutsuvad? Võib ju tunduda, et kõige mõistlikum mõte oleks joosta garderoobi kohe peale tunni lõppu või kasutada küünarnukke, et läbi uimaste pubekate endale teed teha. Kuid kõigil ei jätku võhma ega julgust, et neid nippe rakendada. Sellisel juhul ütle oma õpetajale enne tundi, et pead enne tunni lõppu minema, et sul on “hambaarst”, “trenn” või pakilistemal juhtudel “onu Gustavi matused”. NB! Kui sulle tundub imelik inimestele otse näkku valetada, proovi lihtsalt tunni lõpupoole püsti tõusta,

õpetajale noogutada ja välja kõndida.

3. Pingid on väga mitmefunktsioonilised.

Puhveti juures olevad laudad on täis? Trennini liiga palju aega? Lihtsalt ei viitsi tundi minna? Proovi istuda pinkidel! Kuigi garderoobi pinkidel istudes jääd sa ilma võimalusest kasutada lauda, väldid sa võimalikke ebameeldivaid kontakte õpetajatega.

4. Väldi leti peal istumist (kui Elvi vaatab).

Värava peal istumine on kõige lihtsam viis Elvi tähelepanu võita. Selliste tegevuste alla lähedavad veel: vahetusjalanõude kasutamise ignoreerimine, spordikoti väidetavalt ebasobiv paigutus, üleüldine eksisteerimine ja oma jalanõudekotti “liigsete esemete” lisamine. Liigsete esemete alla lähedavad sellised asjad, nagu raamatud, trennikotid, erinevad riideesemed, õpikud, teine paar jalanõusid jne. Kokkuvõtteks võib öelda, et Elvi tähelepanu võitmiseks ei pea midagi otseselt valesti tegema, vaid lihtsalt koolis käima (see ei tähenda, et siin kirjutajad sellist käitumist toetaksid). **R**

Hõrgutav piparkoogikook

PIPARKOOGIKOOK

Tüüpiliste eesti jõulutoitude asemel lähme me sel korral hoopiski Saksamaale ning toome teieni mahlaka piparkoogimaitselise koogi, mida soovitame jagada lähedastega koos kuuma glögiga. Ilusat ja maitsvat jõuluaega!

Koostisosad:

16 g küpsetuspulbrit
4 spl kakaopulbrit
2 spl piparkoogimaitseainet
510 g jahu
600 ml piima
4 spl õli
1 spl kaneeli
490 g suhkrut

Valmistamine:

Sega kokku kõik kuivained. Segatud kuivainetele lisa piim ja õli, kuni tainas on ühtlane. Valmis tainas pane ristkülikukujulisse vormi (näiteks brownie-vormi). Küpseta **mitte** eelsoojendatud ahjus 180 kraadi juures 35 minutit. Serveeri nelinurkadeks lõigatuna vahukoore või jäätisega. **R**

Iris Luik 134C

Brita Kärt Vähejaus
134B

VIIMASE MINUTI LUULELAENUTUS

Helery Pikk 135C

Hanna Kristina
Kärdi 135A

Kelly Heleen
Kaldra 135C

Tihti peale juhtub nii, et tublid reaalikad õpivad viimase minutini, teadagi tuleb veel gümnaasistidel enne talvepidustusi üle elada arvestuste nädal! Kui kord jõuluvana juurde oma pakki lunastama tuleb minna, on peas ainult tohtu hunnik valemeid ja segi minevaid definitsioone. See punase nina ja tutimütsiga mees nõuab aga tantsu või laulu! Ärge kartke, kallid koolikaaslased, me oleme hoolt kandnud, et kõik oma kingid kätte saaks!

1. Sinus peituvale minimalistile:

*Lai lumesadu
kõik on nii särav valge
jõuluajalumm*

2. Boheemlaslik vabavärss:

*Ootas jõule nii kaua
piparkooke, lund, laule,
põhja pötrasid ja aisakelluke
Tuli, tuli kiiremalt kui lootsin
nüüd on kohal, pakane ja glögi
Tõmban selga
kõige koledama jõulukampsuni
lähme uisutama
ja kõnnime
jäätnud jõgede kallastel
piparkook siin ja mandariin seal
jõuluturult soojad sokid
vaata kui kaunis
on kuusepuu
seal*

3. Et esitatud saaks kõik tähtsad küsimused:

*Jõuluvana räägin sulle
Mis ei tundu selge mulle
Kes päkapikkudele kommi toob?
Kas ka sulvel keegi glögi joob?*

*Miks on ainult Rudolfil punane nina?
Kas kingitusi saad ka sina?
Kuidas täpsemalt korstnast alla saada?
Ega su saanile kiirusepiiranguid looda?
Mis juhtub lastega kes ei usu?
Küsimuste hunnik mind tohutult rusub!
Vastuseid ootan ammu juba,
neid tahab teada kogu tuba!
Hea jõulutaat, meil aega terve õhtu,
samal ajal lähme täidame koos kõhtu!*

4. Kõikidele lumevihkajatele

*Lume tujukusel puudub piir
Lumest lõrtsini kiire tiir
Mõnikord teine siidina sahiseb
Teinekord hoopis vihmana pahiseb
Mõnikord langeb taevast kui sulg
Teinekord üpris rabutu ta kulg
Vahel ta üldsegi maha ei saja
Kas jõuludeks sugugi on teda vaja?*

5. Jõuludokumentaali

Kõnnin koju

*Pakane lõikab mantli vabele nagu mõni
külmrelv
Kuuseokkad torgivad mu jalgu
Kindad jäid koju, teise jope taskusse
Võtmed ka*

Eks ma kuulan siis ukse taga lumetormi

Ootan isa tulekut

*Naabri köögiaknast tuleb piparkoogilõhna
Möödub Audi, kus täiel võimsusel käib
Wham!*

Ootan veel

*Piparkoogilõhn on vahetunud kärsahaisuga
Maantee on autodest lage
Tuul mängib postkastikaanega*

*Hirm selle purunemisest sunnib mind seda
vaatama
Kirjakasti avades helgib mulle vastu võti*

Jõulud

6. Sinule, sõnarohele ühiskonnakriitikule, kes sa tegelikult oled lihtsalt ravimatu pessimist:

*Ei lähe mulle peale see jõuluootus,
See ebakristlik puhtmaterjalne kingilootus
Milleks kogu see kisa ja kära
vaese puu eest, mis juurtega maa seest kistud
sai ära
Pärast sa ikka viskad ta ahju
Oleks sul siis kasvõi natukene kahju
Et headuse aeg nagu me teda kutsume
vaid kellegi kapitalistlik äriplaan – lausa
nutune
Miks on kuueistkümnenda aastasel noorel
akna peal sussike maiuse ootel
Kui ka teise rühma rüblilikul on teada
et neid meelega me õpetanud veaga
Ja kui nüüd keskkonnateadlikkuse juurde
tagasi minna
ehk tahaksid näha oma detsembrikuu
elektrihinda?
Või tuli tahtmine lõpetada oma piinad,
astuda kaalule ja näha palju jõulupraad
tegi liiga?*

Ei?

Okei...

Ainult üks asi veel

Kõik teavad, et jõuluvanal nina on punane veidi,

sest enne saani peal sai joodud tsipa–tsipa liiga palju hõõgveini.

7. Jõuluootuses lihtsale matemaatikule:

1) Võta taskust üks (võimalusel täiuslik) citrus tangerina ja koori see ära. Hakka üksaaval sektoreid teineteisest eraldama samal ajal lugedes:

“Saan kingi.....Ei saa kinki.....saan kingi....ei saa...”

(täiusliku citrus tangerina korral tuleks alustada lausega “Ei saa kinki.”)

2) Jätka seni kuni oled jõudnud viimase viiluni, lõpetades tsükli mistabes viimase viilu korral lausega: “Saan kingi...?”.

3) Soodsa tulemuse saavutamiseks on soovitav

rotsessi lõppedes vaadata silma punases kostüümis keskmisest homo sapiens’ist suurema massiga punases kostüümis homo sapiens’ile ja kergitada oma suunurki minimaalselt 15° võrra y–telje kasvu suunas.

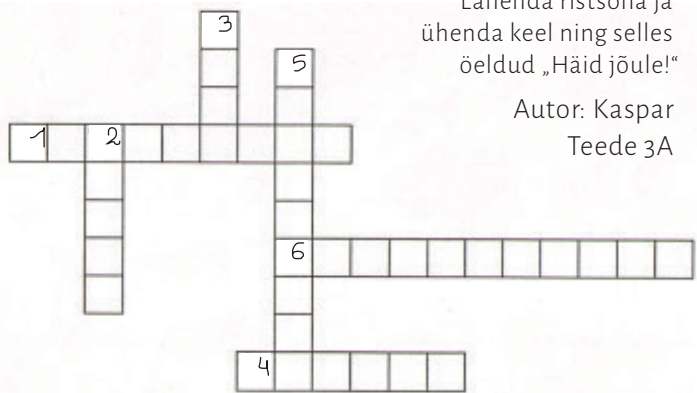
Eelneva kirjutise ja soovituste järgimisel peaks olema tagatud kingi edukas kättesaamine.

8. Ja muidugi klassika:

Üks käbi, kaks käbi, kolm käbi luuletus sai läbi.

Loodame, et kõigil on mõnus teguderohke jõuluaeg ning et lõpuks saavad kõik oma kingid õnnelikult kätte! (Autori märkus: kui tahad kinki õnnelikult kätte saada, ära loe luuletust nr. 6. Kõike paremat!) **R**

TALV JA JÕULUD TULID!!!

Lahenda ristsõna ja ühenda keel ning selles öeldud „Häid jõule!”

Autor: Kaspar Teede 3A

Alla

- Populaarne okaspuu jõulude ajal
- Talveaja sademed
- Laste lemmik

Paremale

- Jõuluvana abilised
- Sellised on lehtpuud talvel
- Jõulusõök

Merry Christmas!

Feliz Navidad!

Frohe Weihnachten!

Hyvää Joulua!

Krismasi njemai

聖誕快樂!(Shèngdàn Kuàilè!)

Счастливого Рождества!(Schastlivogo Rozhdestva!)

Un joyeux Noël!

Um feliz Natal!

Un buon Natale!

Priedīgus Ziemassvētkus!

Linksmų Kalėdų!

En glædelig jul!

En god jul!

leedu keel

portugali keel

rootsi keel

italia keel

inglise keel

prantsuse keel

läti keel

suahiili keel

hispaania keel

soome keel

taani keel

hiina keel

vene keel

saksa keel

KOOLIJÜTSIDE JÕULUD

Margarita Raie 136B

Markus Varjun 136B

Jõulud on peagi käes ja päkapikud käivad juba usinalt sussi sisse komme toomas. Loomulik teavad jõluvana ja päkapikkude kohta kõige paremini meie pisikesed koolijütsid, seega käisime küsimas esimeselt klassilt, mida nemad arvavad jõuludest.

Kas teile meeldivad jõulud?

Kõik: “Jaaaaaaaaa!!!”

Miks teile meeldivad jõulud?

“Siis saab lumememme chitada.”

“Siis tuleb jõuluvana külla ja ma saan kingitusi.”

“Siis sajab õues lund.”

“Siis saab lõpuks magusaid piparkooke süüa ja kuuse tuppa tuua.”

Kuidas valmistada imemaitsvaid piparkooke?

“Mina teen nii, et ma teen kahest piparkoogivormist kaks õhukest piparkooki, ühe suurema ja ühe väiksema ja siis panen nende vahele karamellikommi.”

“Mina teen tavaliselt nii, et kui piparkook on valmis ja ma hakkan piparkooki glasuuritama, siis ma kastan piparkoogi glasuuri sisse, sest siis see tuleb nii hea ja magus.”

Kui vana on jõuluvana?

“200-aastane”

“Miljon”

“Lõpmatus, ta elab nii kaua kui ta tahab.”

“Kaheksakümmend”

“Tuhat”

“Üheaastane”

Mida teevad päkapikud suvel?

“Nad päevitavad ja magavad.”

“Riputavad habemed puu otsa.”

“Nad vaatavad, kas lapsed on head, ja hakkavad jõuludeks ettevalmistusi tegema.”

“Minu sõber päkapikk puhkab ja päevitab.”

Kas

päkapikkudel

käivad ka päkapikud?

“Ei, sest päkapikud toovad ise teistele komme.”

“Jah, ikka käivad”

“Jah, käivad küll, nemad saavad komme ja kingitusi jõuluvanal.”

“Nad saavad ainult siis, kui nad on hästi paljudele lastele viinud komme ja olnud väga usinad.”

Kas päkapikud toovad teie vanematele ka komme?

Kõik: “Ei too!!!”

Aga miks ei too?

“Sest minu issi ja emme ei söö komme.”

“Sest päkapikk ei leia nende susse üles.”

“Toovad küll, minu vanaemale töid nad ükskord padja alla Raffaello kommipaki.”

Misonkõige lahedam kingitus, mille te jõuluvanal saanud olete?

“Mootorratta mootor,” *kõik naeravad* “päriselt ka, ma sain mootorratta mootori.”

“Sellise hästi suure piparkoogimaja, see oli nii hea ja maitssev.”

“Minul ei olegi, mulle meeldib lihtsalt see jõulurõõm, mis jõuludega tuleb.”

“Minule meeldis nii väga see kui jõuluvana mulle trikiratta kinkis.”

“Suusad!!!”

“Telefon!”

Kas pigem üks hea kingitus või mitu igavat?

Kõik: “ÜKS HEA!!!”

Kas teie teate mida päkapikud söövad?

“Päkapikud söövad ennast piparkookidest paksuks!!”

“Minu vanaema rääkis, et kui ta ükskord

jättis piparkoogid aknalauale, siis päkapikud sõid selle viie minutiga ära!”

“Nad söövad seda raha, mis jõuluvana neile palgaks on maksnud.”

“Minu ema jätab aknalauale leiba ja siis päkapikud käivad seal iga õhtu ja võtavad väikse tüki.”

“Nad söövad kommi ja putru.”

Mis on teie perekonna kõige huvitavam jõulutradsioon?

“Meil ei ole kodus jõulukuuske, vaid meil on mingi imelik taim.”

“Ema ostis meile sellise lahtikäiva südame ja me paneme sinna sisse kõik oma jõulusoovid.”

“Meil oli ükskord selline naljakas jõulutradsioon, et meil on tädi nimega Karu ja ma ütlesin talle ükskord härra Karu!”

“Meil on peksa saamine.”

Milline näeb välja päkapikk?

“Punane.”

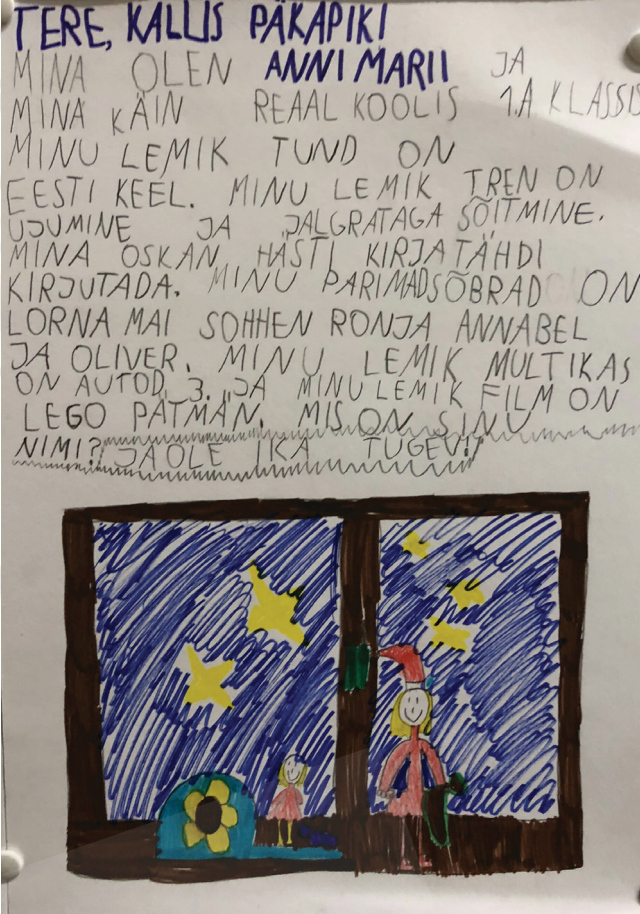
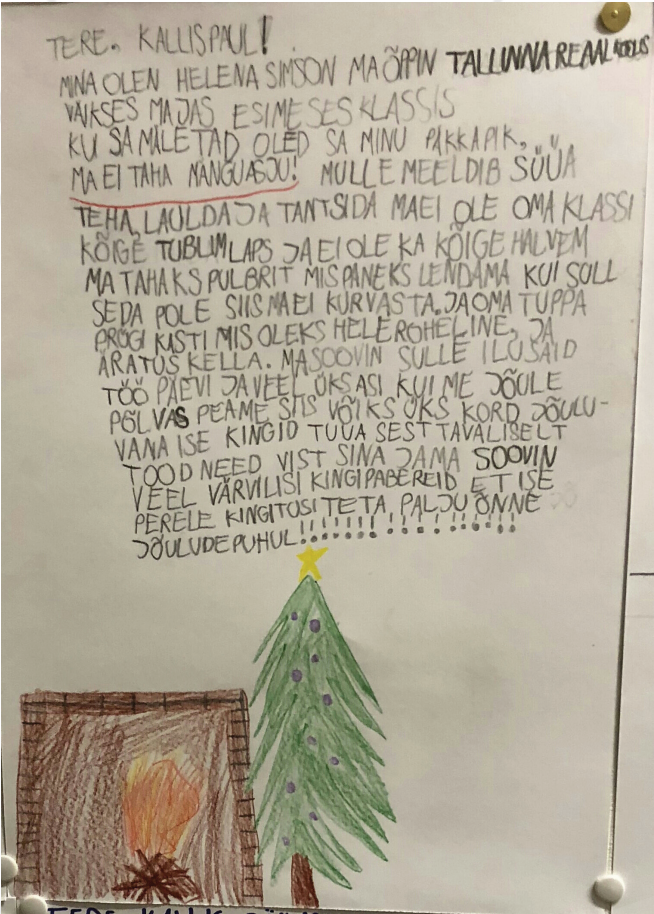
“Väga-väga-väga väike.”

“Väga nunnu.”

“Ta on mulle ennast kaks korda joonistanud, ükskord joonistas ennast punasena ja teine kord valgena.”

“Paksud ja päkapikumütsiga.” **R**

Väikses majas on kirjad päkapikkudele juba valmis.

ÜTLUSED

M. Saar: „Majandusinimesed, öelge nüüd, kuidas on võimalik, et üks päev vaatad: WOAH, 500 eurot pangakontol juures?”

M. Saar: „Reaalkool – otsimas intelligentse elu algeid *since* 1881.”

M. Saar: „Vaadake, kui atraktiivsed need ioonid on!”

M. Saar: „Minge tänavale ja näidake võõrale ioonvõrrandit, siis saate aru, millisesse salajasse vennaskonda olete pühitsetud.”

A. Talts: „Kui ei viitsi kuulata, siis võta telefon välja ja hakka mängima.”

A. Talts (eksinud majanduspoisile meditsiiniklassis): „Sa võtsidki kätte ja tegid kõik arvud nii suureks kui võimalik?”
Õpilane: „Jah.”

A. Talts: „Sa õpid majandust või?”

E. Karp (gümnaasistile): „Ära ole nagu mõni paha põhikooli seitsmendik.”

T. Reimann: „Teate, millal Eestis hobused liikuma hakkasid? Siis, kui Otto Wilhelm Masing õ-tähe leiutas. Siis sai “nõo” öelda.”

A. Kell: „Kui te olete mõistusega inimesed, siis te ei jäta kultuuripäevikut viimasele minutile. Aga ma sügavalt kahtlen teie mõistuse olemasolust.”

A. Kell: „Kui te ära surete, siis vanemad toovad teie kultuuripäeviku kooli.”

K. Vahenurm (joonistab tahvlile ringi): „See on USA kaart.”

M. Särg: „Juua tuleb ikka ise.”

M. Särg: „Liigume nüüd paarinädalasse tsüklisse.”

P. Karu: „Vesi liigub raskusjõu toimel alt üles.”

P. Karu (avab maavärinate interaktiivse kaardi): „Täitsa hästi väriseb täna.”
Õpilane: „Sellepärast, et täna on reede.”

K. Koit: „Trump ja kõik teda ümbritsev on küll üks suur ulmeline mütoloogia.”

T. Reimann (tunnis vilistavale õpilasele): „Tallinna Reaalkooli hoones võib vilistada ainult vilistlane.”

V. Raja: „Mida ütleb arvuteooria põhiteoreem?”
Õpilane: „Naerab”
V. Raja: „Jah!”

(Õpilane parandab õpetaja näpuviga tahvlil)

V. Raja: „Jumal tänatud, et vähemalt keegi teist mõtleb!”

Reaali Poiss himustab õpetajate ütlusi. Palun tooge kõik vähegi vaimukad sõnavõtud meie 4. korruse postkasti või kirjutage siia:

			1	6		8
1			9			3
	4	7	3			
2	1		9	4	5	
	9			8		
8	6	3		2	9	
		4	8	7		
5			7			6
7		9	3			

		5			3	8
5			4	1		
		1	9	7		
9			5	2		
	1				6	
	7	2				1
	2	9	7			
		8	6			5
6	5		2			

PALJU ÕNNE!

Egle Pihlap 13.01
Madis Somelar 17.01
Rait Eslon 20.01

Peatoimetuse

Mirel Mesila 133C
Kirke Kaur 135B
Karmen Laur 135C

Kujunduse

Joosep Viik vill132
Susanna Mett 134A

Küljenduse

Susanna Mett 134A

Toimetuse

René Piik 134A
Erko Olumets 134A
Brita Kärt Vähejaus 134B
Hanna Eliis Talving 134B
Birgit Saliste 134B
Iris Luik 134C
Kristofer Mäeots 134C
Kristjan Baikov 134C
Liis Liivand 135A

Keeletoimetuse

Tarmo Pungas 134A
Margareta Päts 135B

Toimetuse nõuandja

Kaia Kivitoa
Mirja Särg

Aitäh

Sebastian Raudsepp 133C,
Hanna Kristina Käerdi 135A,
Kelly Heleen Kaldra 135C,
Helery Pikk 135C, Gregor
Pihlak 135B, Kaspar Teede
142A, Margarita Raie 136B,
Markus Varjun 136B

Karikatuur

suema

Kaanefoto

Elise Mägi 135A

Lehe nr

150